

LOVEC

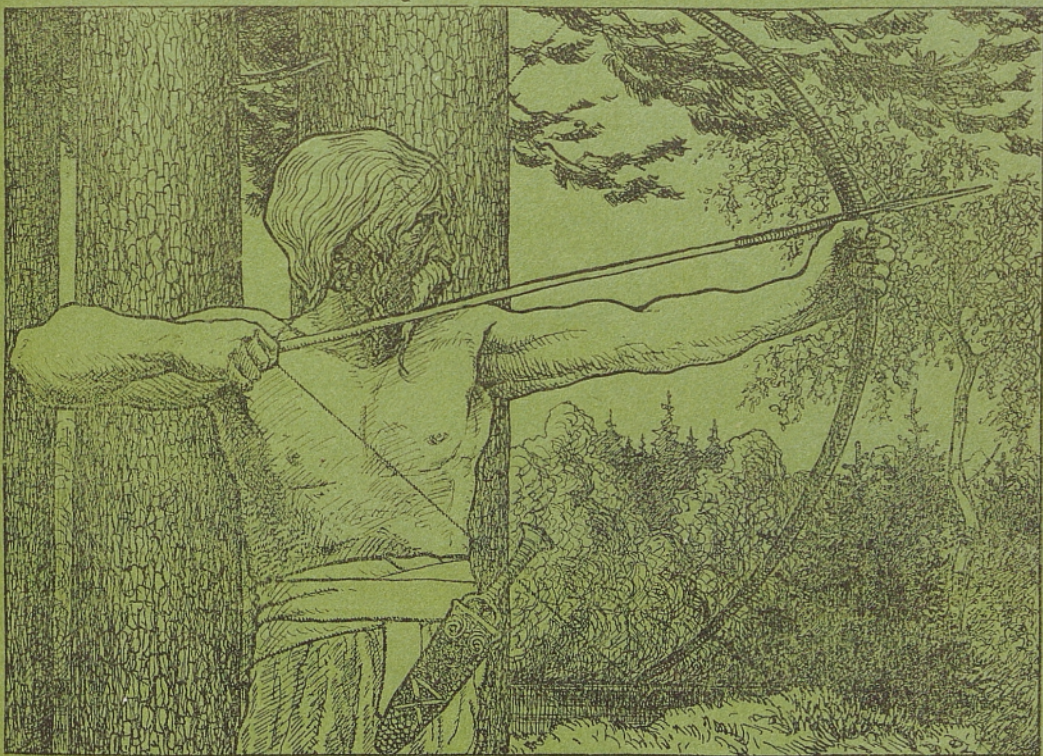
Štev. 5.

List za lov in ribarstvo.

Leto II.

Izhaja v Ljubljani po enkrat na mesec.

VSEBINA:

LOV:

Dr. H. S.: Lov z uharico. — Cvetko Golar: Lovska romanca. (Pesem). — I. Plesničar: Iz Trnovskega gozda. (Dalje). — Mara Tavčarjeva: Kaj mar mi je puška . . . (Pes.). — Dr. Jeločnik: Trocevka. (Dalje). — Iz lovskega oprtnika.

LISTEK:

Rado Murnik: Paradni lovec Rekor-davzar. (Dalje).

TRIBARSTVO:

Franke: Športna voda. (Konec). — Iz ribarske mreže. — Lovski koledar. — Ribarski koledar.

Slovensko lovsko društvo

in njegovo
glasilo

„Lovec“

Društvo je namenjeno slovenskim lovcom vseh pokrajin. Sedež mu je v Ljubljani.

Članarina znaša na leto **5 Kron.** Kdor pa plača enkrat za vselej 50 kron, postane ustanovni član in je nadaljnjih letnih prispevkov oproščen.

Društvo izdaja svoje glasilo „Lovec“, in sicer po enkrat na mesec.

Člani dobivajo „Lovca“ brezplačno; za nečlane v Avstro-Ogrski pa znaša naročnina **6 kron** na leto; oni, ki bivajo v inozemstvu, imajo doplačati še poštnino.

List priobčuje tudi oznanila po tehle cenah:

	na ovitku:	na prilogi:
cela stran	K 250.—	K 220.—
$\frac{1}{2}$ » »	125.—	» 110.—
$\frac{1}{3}$ » »	84.—	» 74.—
$\frac{1}{4}$ » »	65.—	» 55.—
$\frac{1}{8}$ » »	40.—	» 30.—
$\frac{1}{16}$ » »	18.—	» 16.—

Društveno znamenje dobe člani pri odboru za 2 kroni. Pisma in pošiljatve je nasloviti na:

Slovensko lovsko društvo v Ljubljani.

Prva borovska orožno-
tvorniška družba

PETER WERNIG

dr. z um. z. v Borovljah na Koroškem

Isnajditelj in izdelovatelj „Triumph-Rifled vrtanja“ in „Wernigovega univerzalnega vrtanja“ z najgostejšim, neprekoaljitvim vrtanjem, kakršnega še ni bilo, velikanskega strelnega učinka in predornosti ob polnem jamstvu in zmernih cenah. P n. lovcom priporoča svoje izdelke prve vrste in kakor pero lahke tricevke, kratke lovske puške, dvocevke za šibre in krogle, risane dvocevke (Bockgewehr), Mannlicher Schönauerjeve kratke

puške in pa Wernigove štiricevne puške. — Priporočam svoje puške za krogle, kaliber 9,3 mm, preiskušene na različne strele. Kot največjo novost za dvocevke in šibre in krogle priporočam patrone z nikljastim plaščem 9,3 mm — s svinčeno ostjo in 9,3 mm patrone z legiranimi strelji in papirnim vodom. — Cenovnik zastoj in franko. —

Jakob Zalaznik, slaščičarna, pekarija in kavarna

Stari trg št. 21

Podružnice: Glavni trg št. 6, Holodvorska ulica št. 6.

Čekovni račun pri c. kr. hran. uradu št. 113.187

Telefon št. 194.

Razglas

c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 26. aprila 1911, št. 9844, o veterinarno-polijskih odredbah, da se ne razširijo in da se zatro ovčje in kozje garje in garje divjih koza (gamsov).

Da se zabrani razširjenje in da se zatro ovčje in kozje garje, kakor tudi garje divjih koza (gamsov) v deželi Kranjski, zaukazuje c. kr. deželna vlada na podlagi § 2, odstavek 3, in § 24 zakona o živinskih kugah z dne 6. avgusta 1909, drž. zak. št. 177, in ministrskega ukaza z dne 15. oktobra 1909, drž. zak. št. 178, naslednje:

1.) V krajih, kjer se pojavijo garje divjih koz (gamsov) ali kjer preti nevarnost te bolezni, mora župan ovce in koze po številu, spolu, starosti in barvi (posebnih znakov) popisati, jih do nadaljnje odredbe v katastru v razpregledu imeti, in preden se odženo na planine, mora v zmislu § 8 zakona o živinskih kugah določeni krajni oglednik živine dognati, če so te živali popolnoma zdrave.

2.) Ako se pri tem ne najdejo zapreke, se smejo takoj na planine odgnati; to okolnost mora krajni oglednik živine v katastru potrditi ter tudi dan preiskave zabeležiti.

3.) Ako se v kakšnem kraju, četudi samo na eni od označenih živali, zapazijo pojavi, ki zbujajo po pouku, ki ga je izdalo poljedelsko ministrstvo, sum kake kužne bolezni, posebno pa garij, mora oglednik o tem takoj obvestiti župana; tega dolžnost je, v zmislu § 20 zakona, nemudoma po najkrajšem potu okrajnemu glavarstvu naznaniti in odgon na planine do nadaljnje odredbe prepovedati.

4.) Po dovršenem prigonu s planin se mora postopati istotako in se mora kataster popraviti po tačasnem stanju ovac in koza.

5. Ako želijo lovski upravičenci, se smejo na svoje stroške pritegniti k dotičnim poizvedovanjem živinozdravniki, kakor tudi zapriseženi varuhi lovišč in gozdarsko oboje.

Obenem se opozarja na nastopna določila:

a) V zmislu določil §§ 16 in 17 zakona o živinskih kugah je dolžan posestnik, izbruh garij svojih ovac in koza ali pojave, ki zbujajo po pouku, ki ga je izdalo poljedelsko ministrstvo, sum garij, nemudoma

naznaniti občinskemu načelniku in živali imeti ločene od krajev, kjer je nevarnost okužbe za druge živali.

Dolžnost, bolezen nemudoma naznaniti, imajo tudi živinoogledniki in mesogledniki, kakor tudi konjederci, ako so v izvrševanju svojega poklica izvedeli, da se nahajajo kje garje ovac ali koza, ali da so se pojavile prikazni, ki zbujaajo sum garij.

Prav tako je vsak, ki pride po svojem samostojnem poklicu pogosto v dotiko s tujo živino, dolžan, nemudoma podati naznanilo, kadar opazi med ovcami ali kozami garje ali sum te bolezn med vrstami živali, ki spadajo v področje njegovega poklica.

Istotako je dolžnost lovskega osobja, podati naznanilo, kakor hitro poizve pri izvrševanju svojega poklica, da se nahajajo kje garje pri ovcah ali kozah ali sum te kužne bolezn.

b) V zmislu § 19 zakona o živinskih kugah se ne smejo spravljati v promet, ne glede na izjeme, utemeljene v tem zakonu, garjeve ovce in koze, kakor tudi ovce in koze, ki so sumljive nalezbe.

c) V zmislu § 20 zakona mora poskrbeti občinski načelnik, da garjeve in kuge sumljive ovce in koze ne zapustijo prostora, kjer so nastanjene; da se v kraju nahajajoče ovce in koze do nadaljnje odredbe ne spravljajo niti na semnje, dražbe, razstave ali ogledne živali, niti v kako drugo občino, niti naj se ne prevažajo po železnici; da se trupla poginjenih garjevih ovac in koza hranijo s potrebno previdnostjo na odločenih krajih dotlej, da pride kugoparna komisija; da se zdrave ovce in koze ločijo od že bolnih in kužne bolezn sumnih in da se ne spravljajo na kraje, kjer morejo priti v dotiko z drugimi ovcami in kozami.

d) V zmislu § 39 zakona se mora divjačina, ki je poginila na garjah, kar najhitreje neškodljivo odstraniti. Ta neškodljiva odstranitev se mora tako izvršiti, da se primerno globoko zakoplje in s tem prepreči, da bi jo mogle izkopati roparske živali, ali se mora požgati.

e) V zmislu § 40 mora ovce in koze, ki imajo garje in ki so sumne kužne bolezn, ter tudi črede ovac in koz, v katerih razsajajo garje, zdraviti živinozdravnik, ako jih posestnik živali ne da rajši pobiti.

Po določbah izvršilne naredbe k IV. oddelku zakona je klanje na garjah bolnih ovac in koz odvisno od mnenja živinozdravnika. Nadalje je treba razkužiti kože na garjah bolnih ovac in koza, ki so poginile, bile pobite ali zaklane, ako se ne morejo oddati naravnost v strojarnice, in se smejo izvažati le popolnoma suhe. Bolne in okužbe sumne ovce in koze se smejo izvažati le s pooblastilom političnega okrajnega oblastva, pazeč na primerne opreznosti, in le z namenom, da se pokoljejo. Bolne ovce in koze striči, je dovoljeno; volna se sme izvažati le zamotana v trdnih vrečah.

MAJ

Lov z uharico.

Ne samo prijetna lovska zabava v času, ko počiva skoro vsak drugi lov, ampak tudi posebno važen za varstvo poljskega lova je lov z uharico, ker da lovcu največ prilike za boj zoper ujede.

Nemci nazivajo ta način lova „Hüttenjagd“, ker se lovec skriva v prirodno skrivališče ali pa v nalašč za to zgrajeno

stalno kočo, da strelja na ptice, katere mu privabi uharica, postavljena na vidnem mestu pred skrivališčem.

Vse ujede, posebno pa ptice vranjega rodu, sovražijo namreč uharico in jo napadajo z veliko vnelo. Sovraštvo je vzrok, ki jih dovaja k uharici, in ta strast jih prevzema tako zelo, da pozabijo na svojo sicer izredno previdnost; da ne opazijo niti slabo skritega lovca, niti njegove puške; da jih včasih celo strel ne odvrne od njih divjega počenjanja.

Da je pa lov uspešen, rabimo predvsem dobro uharico. V časopisih se vedno oznanjajo mehanične uharice; toda, akoravno imaš ž njo morda tu pa tam precej dobre uspehe, vendar izgubi ta lov največji del svoje mičnosti, če nimaš žive uharice.

Najzanimivejše pri njem se mi namreč zdi opazovanje uharice, ki oznamlja ali „markira“ prihod vsakega svojega sovražnika, dolgo preden moreš sam kaj opaziti. Zato tudi zahtevamo od dobre uharice, da markira dobro, tako da po njenem obnašanju ne spoznaš samo, da se ji bliža sovražnik, ampak razločuješ celo, katera ptica se približuje.

Če kroži namreč nad uharico v višavi, da se ti vidi komaj kot črna pika na obnebjju, kragulj, kanja ali druga večja roparica, jo uharica že opazi in nepremično strmi vanjo; takoj, ko krene roparica proti njej, se pa uharica postavi v bran, šopiri svoje perje in naredi s perutnicami kolobar, glavo pa povesi in zasleduje z velikimi svetlimi očmi vsako kretnjo svojega sovražnika. Prihod drugih manjših ptičev markira uharica le s tem, da jih ogleduje in se obrača za njimi.

Razentega bodi dobra uharica tudi živahna in nebojazljiva.

Važno je za uspeh lova, da uharica ne sedi apatično na svojem „količku“, marveč da obrača svoje oči na vse plati, da bistro motri vso okolico, da tu pa tam skoči s svojega sedeža in zopet nazaj, tako da jo ptice v zraku opazijo laže in bolj od daleč.

Tudi ni dobro, če je uharica bojazljiva in takoj, če pride večje število vran, skoči na tla, se pritisne k svojemu količku in se naredi kolikor mogoče nevidno.

Količek, na katerega privežeš uharico, si napraviš doma iz dveh palic. Na prilično en meter visoko palico pribiješ v podobi velike črke T do $\frac{1}{2}$ metra dolgo drugo, ne pretanko in raskavo prečnico. Na tej sedi uharica tem rajša, če je prečnica nekoliko debelejša, ker ima sova za svoje velike kremplje boljši prijem nego na pretanki palici.

Vrvca ali motvo, s katerim privežeš uharico k temu količku, bodi močna (Rebschnur), najmanj poldrugi meter dolga, tako da uharica ne obvisi na vrvi, če skoči s količka, in se ji ni treba mučiti, da zopet pride na svoj sedež.

Vrvo priveži skrbno že doma na „spono“ (Fessel), ki jo imej uharica vedno pritrjeno na eni nogi. Ob tem se moraš vsekdar prepričati, ali je spona v redu, ali je vrvca dobro privezana k sponi, da se ti ne odpne med lovom. Ubežne uharice ni vedno lahko zopet ujeti.

Kakor početkoma omenjeno, se lovec spravi ali v stalno podzemno kočo, ali pa si grede poišče v kakem grmu svoje skrivališče, uharico pa postavi kakih 20—30 korakov daleč na lepo vidno mesto, pa vselej tako, da jo vidi iz svojega skrivališča. Stalna podzemna

koča je sicer gotovo prijetna, vendar ima svoje slabe lastnosti. Predvsem je zelo draga in tudi ni povsodi najti prostora zanjo, oziroma dovoljenja, da jo zgradiš, če nisi lastnik zemlje. Zlasti pa ni priporočati take kočice zato, ker se ujede in vrane prehitro navadijo nanjo, tako da sicer pridejo, če ugledajo uharico, vendar ostanejo v varni oddalji in jo ogledujejo raz visoka drevesa. Ni pa bolj dolgočasnega, kakor čakati v koči, če vidiš, da ptice vedo za sovo, in jo vidijo, nečejo pa pristati k njej. Zatorej je vsekakor boljše, da si poiščeš od slučaja do slučaja provizorno skrivališče. Ob tem skrbi zlasti za dobro viden prostor za uharico, ako mogoče, ob bregu večje tekoče vode. Sam si pa poišči skrivališče pod gostim nizkim drevesom ali grmom. Najvažneje je, da si popolnoma krit nad glavo, da te ne morejo ugledati ptice, ki krožijo. Če na straneh nisi dovolj krit, si nalomiš lahko v bližini par vej in si jih zasadiš krog svojega sedeža, pa tako, da lahko streljaš iz svoje lope na vse strani in da lopa ni preozka in da se s puško ne zadevaš na vseh krajih. Vedno pa glej, da izgleda lopa kolikor mogoče prirodno; čim manj izpremeniš svojo okolico, tem bolje je, četudi si skrit slabeje. Če je mogoče, si poišči svojo lopo blizu najvišjega drevesa, s katerega tudi negotov strel izlahka sklati precejšnje število vran. Tukaj počakaj kake pol ure. Ako se nič ne gane, pa oprtaj zopet vse svoje stvari in hajd naprej! Če ni na enem mestu nič, morda je na drugem kraju prav dobro.

Sploh pa moraš kolikortoliko gledati tudi na vreme. Najboljši lov z uharico je ob lepem jasnem vremenu, takoj po dežju, če ni prevroče, presoparno. Najrajše pristanejo k uharici vrane zjutraj in dopoldne, za velike roparice pa je najboljši čas ravno okrog poldne. Tudi takoj popoldne utegneš opraviti še kaj, proti večeru pa nikar ne prenašaj uharice po svojem lovišču, ker se ti ne izplača. Sploh pa vedno menjaj s prostorom in več boš imel uspeha.

Najpogosteje in v največjem številu prihajajo k uharici vrane. Tudi postolka pride gotovo, če je le v bližini, in je tako malo previdna, da ne odleti, akotudi se ji pokažeš. Vendar je ne streljaj! Le, če nimaš nobene druge sveže hrane za uharico, si po mojem mnenju upravičen, ustreliti tudi postolko.

Ako upaš, da pride kaj boljšega, tudi ne streljaj vsake vrane, ki se prikaže, ampak pusti jih in počakaj, da z vpitjem privabijo morda kako večjo ujedo. Če jih pa lahko z enim strelom sklatiš večje število z drevesa, pa vendar ne zamudi prilike.

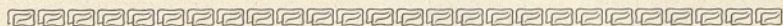
Vrane, srake, postolke in tudi kanje krožijo po parkrat nad uharico in sedejo potem gotovo. Pri drugih ujedah pa nikar ne čakaj, da sedejo, marveč streljaj, kakor hitro moreš, in sicer najbolje takrat, kadar se, zaletavajoč se v uharico, obrnejo k prihodnjemu zaletu.

Ako streljaš samo letečo žival, pa ti je ta zelo zabavni in zanimivi lov tudi prav dobra strelna vaja.

Razen roparic, vran in srak prihajajo pa k uharici deloma iz radovednosti tudi druge ptice, tako sem ustrelil že divjega goloba pri uharici; pogosto pridejo tudi srakoperji in celo male ptice - pevke.

Vsakemu, ki se zanima za ta lov, pa priporočam, da si prebere knjižico, ki jo je mojstrski spisal pod naslovom „Die Hüttenjagd“ pl. Otterfels, v zalogi lovskega časopisa Weidmannsheil leta 1902.

Dr. H. S.

Lovska romanca.

„Oj, volčja to noč je nocoj,
vam burja vihra preko hoj.

Vse v snegu in ledu okrog
in v mrazu trepeče ves log.

Božični nocoj je večer,
ko moli Boga celo zver.

Zato naj ne hodim na lov,
da vrag ne pokaže rogov,

so rekli mi v vasi ljudje
in zrlji za mano strme.

A mene le lomil je smeh,
ko gazil debeli sem sneg.

Kaj meni pač Božič je mar,
saj strah me biló ni nikdar!

Hudiča se jaz ne bojim,
če treba, poskusim se ž njim!

Kjer križajo pota se tri
in gozd nad dobravo strmi,

tam skala iz zemlje štrli
in piš mimo nje le vrši.

Ščip sije in gleda z neba,
pri zvezdi zvezdica miglja.

In sneg se beli in blešči
in mraz je, da kri ledeni.

„Zakaj sem li truden tako,
in motno je moje oko?“

si lovec Matija veli,
na skalo se tja nasloni.

„Preveč sem snoči igral,
a krasno sem logarja dal.

Kako opeharil sem ga,
še zdaj se srce mi smehlja!“

Zadremlje, zatisne oči,
a mahoma se prebudi.

Prebudil ga šum je iz sanj,
glej, kdo se zagledal je vanj!

Prav kakor bi vzrasel iz tal,
siv zajec pred njim je obstal.

Matija pomeri, in pok!
že zajec zvali se okrog.

„Oh, greh je loviti nocoj,
in vendarle zajec je moj.“

Na glas se Matija hahlja,
drži se za trebuh: Ha-ha!

V tem hipu — o groza in strah!
kdo ne bi pobegnjl ves plah —

naenkrat žival oživi
in lovcu pogleda v oči!

„Petelina pošljem v Pariz,“ je rekel, „tam mi ga lepo napažijo, da bo vsako pero na svojem mestu, kakor prej.“ Pozneje mi je grof pokazal tega petelina, ki je bil res prav tako lepo nagačea kakor vsi drugi.

Grof Chambord je prihajal še več let v Trnovski gozd na peteline, poslednjikrat leta 1882. Še pred dnevom smo bili blizu petelina. Kmalu se je jel petelin oglašati: „Klek, klek.“ Grof je bil že pripravljen, stopil naprej, vzel patrone iz žepa, nabil puško, ustrelil, ustrelil drugič . . .

„Ne vidim petelina,“ je dejal.

Vedel sem tovarišu, naj stopi predenj. Grof mu je dejal puško na ramo, jaz pa sem jo nameril na ptiča. Zdaj ga je zagledal tudi grof in sprožil. Vse to se je godilo seveda v presledkih, kadar je pel petelin . . . Ptič je padal z veje na vejo, dokler ni telebnil pri nas na tla.

„Ich Esel!“ je vzkliknil grof, kam pa sem streljal!“ Pokazal je kake 3 metre vstran od petelina. Tam je bilo več vej navzkriž, da so bile v temi podobne petelinu.

Ob tem sitnem delu se je bil grof zelo utrudil; več minut je sedel na stolici in dihal težko, da nas je jelo že skrbeti. Ko mu je nekoliko odleglo, je vzel iz žepa steklenico, spil nekoliko tekočine in kmalu mu je bilo bolje. Ošabni cestar, ki je nosil grofu kožuh in stolico, nas je imel seveda za norce. Vse mu je bila samo komedija, in tako je bil zamišljen, da je pozabil ogrniti grofa s kožuhom. Gozdar ga je pogledal ostro in zarenčal; šele zdaj se je spomnil cestar svoje dolžnosti.

Blizu nad nami je pel drug petelin. Ker pa je bil grof že pri prvem petelinu izmučen do kraja, smo se vrnili domov. Drugo jutro smo bili že pred svitom pri petelinu. Pel je na tistem drevesu, kakor včerajšnji. Po prvem strelu je petelin sfrlel, z drugim strelom pa ga je ustrelil grof v zraku. Chambord se je odpeljal z dvema petelinoma v Gorico.

Ko je grof bival v Trnovskem gozdu, je šel vsak dan — včasih tudi dvakrat — njegov sel v Gorico in nazaj. Nosil je pisma, poročila in za kuhinjo. Grof je imel pri sebi tudi malo apoteko. Nekoč je moje enoletno dete zbolelo nanaglo tako hudo, da smo že vsi zdvajali. O tem je zvedel grof po svojih služabnikih. Nemudoma je poslal zdravilo. V kratkem je moj otrok ozdravel popolnoma in živi še zdaj. Kako smo bili človekoljubnemu dobremu grofu hvaležni, to more čutiti le oni, ki je kdaj izkusil kaj enakega . . .

Bodi mi dovoljeno, da povem še nekaj o sitnem cestarju. Nekoč ga je poslal služabnik grofa Chamborda z nujnim pismom v Gorico v grofovo vilo. Cestar je stanoval pri nas. Vzel je kakor vselej s sabo

tudi „oprtnik“, katerega je bil tako vaje kakor huzarski konj sedla. Zaklenil je sobo, vrgel ključ v oprtnik in hajdi na dolgo pot! Prekorakal je strm hrib, bil je že skoraj poldrugo uro daleč — in šele zdaj se je domislil, da je pozabil grofovo nujno pismo — v sobi doma!

Seveda mu ni kazalo drugega, kakor da skrije oprtnik in se vrne po pozabljeno pismo. Da ga ne bi nihče videl, je hodil po stranski poti in potreboval še pol ure več! Ko pa je hotel sobo odpreti — se je spomnil, da ima — ključ v oprtniku, poldrugo uro daleč! Kako je godrnjal sam s sabo! Moral je zatorej zopet k skriteму oprtniku po ključ. Ko je drugič prišel s ključem domov, ga je videl grofov služabnik in povedal grofu, da cestar ni še nesel nujnega pisma v Gorico. Cestarja so povpraševali, toda nihče ni dobil odgovora. Cestar je šel v Gorico, ali Chambordova vila je bila že zaprta! Mahnil jo je tedaj domov. Vso noč je hodil revež, zjutraj je prisopihal zopet z oprtnikom domov, vrnil nujno pismo in do pičice povedal vse, kar se je dogodilo. Grofu se je cestar zelo smilil. Dobrotljivi gospod je ukazal svojemu služabniku, da je žalostnega popotnika dobro obdaroval za njegov veliki trud, dasi cestarjevo naporno potovanje ni koristilo nikomur čisto nič.

Grof Chambord je bil v Trnovskem gozdu leta 1882. poslednjikrat na petelinjem lovu. Drugo leto je umrl v Frohsdorfu pri Dunaju; pokopan je v Gorici. Z njim je zamrlo starejše koleno Bourbonov.

Po Chambordu je prišel v Trnovski gozd na lov knez Lobkovitz in drug general v pokoju. Gozdarji smo prej opazovali peteline. Moje poročilo je bilo tisto noč klavrno. Našel sem dva ali pel ni nobeden. Drugi gozdar je poročal, da je slišal dva peti prav dobro. Tretji gozdar je tudi slišal peti petelina, ali tisti je bil zelo daleč v gozdu. Gospoda sta se dogovorila, da pustita tega petelina za drugi dan. Potem je odločil žreb: vozal na robcu je pomenil dva petelina. Vozal je potegnil general v pokoju. Zjutraj ob eni smo že bili na cesti. Pol poti smo šli skupaj, potem pa vsak po svoji cesti. Pred dnevom sva bila s knezom že blizu petelina. Ko se je petelin oglasil je rekel knez: „Naskakoval ga bom sam.“ Opazoval sem kneza dobro, dokler ni izginil v temi. Naštel sem zaporedoma 120 petelinovih „udarcev“. Na vsaki „pok“ je naredil knez tri skoke. Petelin je odpel prvi del in imel odmor 5—6 minut. Šele v drugem delu ga je ustrelil knez. Mirno je čakal svetlobe pod petelinovim drevesom.

Ne daleč na drugi strani je pel drugi petelin. Knez je tudi tega naskakoval sam; v 10 minutah je ustrelil dva petelina. Ni čuda, da je bil takoj pri petelinu: saj je delal po 2 metra dolge skoke. Bil je jako zadovoljen.

(Dalje prih.)

~~~~~

Kaj mar mi je puška ...

Odhajam ob zori v gozde zelene
in vriskam veselo črez žitno polje,
tam v koči samotni je deklica moja,
tja mika in vabi me njeno srce.

Gozdarjeva hčerka, ej, čarobna vila,
poveže mi šopek opojnih cvetic,
kaj mar mi je puška in kaj divjačina,
ko rožo poljubljam razdraženih lic.

Mara Tavčarjeva.

OROŽARSTVO.

Trocevka.

Spisal dr. Viktor Jeločnik.

(Dalje.)

Oglejmo si sedaj nekoliko patrone za risano cev, ki so sposobne za trocevke. Da olajšamo pregled, nudimo bralcem sestavek več vrst patron v nastopni tabeli, ki obsega vse važnejše podatke glede ureditve patrone, njih strelne kakovosti in omejitve uporabe.

Glede posameznih patron sem omenil že v članku „Strel s kroglo“ najvažnejša svojstva z ozirom na uporabo v trocevkah. Bralci naj tedaj blagovolijo pogledati posameznosti tam. Da olajšamo pregled in omogočimo tudi neznanstveniku spoznati svojstva različnih patron — posebno glede kakovosti orožja, ki jo zahteva ureditev patrone — smo razdelili patrone v 4 oddelke in upoštevali v prvi vrsti najnovejše pridobitve — novi vrsti brezdimnega smodnika št. 3 in št. 4. Šele sedaj nam je mogoče patrone, došle iz Nemčije (zlasti 9·3/72 in 8·1/72, istotako 9·3/57 in 8·1/57) prav izkoriščati, dočim so bile dosedaj, nabite z navadnim smodnikom, skoraj neuporabne za močnejšo divjačino, h kateri prištevam tudi srnjaka. V oddelku 1. (št. 1—5) so navedene patrone, sposobne za vsako trocevko, akotudi je ceno in lahko izdelana in nima nikakršnih zaklepnih umetnostij. To so trocevke z zaklepom Roux in navadnim ključem Scott. Moč krogle zadostuje v

Kakovost trocevk	Štev.	Patrona	Krogla	Smodnik	Množina smodnika gramov	Teža krogle gramov	Hitrost krogle V_{25} metrov	Moč krogle E_{25} mkg	Uporabnost patrone
Za vsako trocevko:	1	Ekspres 360 9·3 mm 360— 9·3/72 D	Legirana ali iz navadnega svinca	Črnorjavi posebno fini št. 8 v zrnih	3·7	12·5	430	110— 130	Zadostuje za divjačino, ki ni močnejša kakor srnjak; pri slabih streljih nezadostna.
	2	Ekspres 360 9·3 mm 360— 9·3/82 Nimrod	legirana	Črnorjavi posebno fini št. 8 v zrnih	4·6	12·5	520	160	Za srnjaka in gamsa.
	3	Ekspres 360 8·1/72 Brennecke	legirana	Črnorjavi posebno fini št. 8 v zrnih	2·8	11·2	500	140	Za srnjaka.
	4	Ekspres 360 9·3/72 ali 9·3/57	legirana ali s papirn. vodom	brezdimni št. 4 (višnjevo zrno)	1·4— 1·7	12·5	500— 530	140— 170	Kakor št. 2.
	5	Ekspres 360 8·1/72 ali 8·1/57	legirana ali s papirn. vodom	brezdimni št. 4 (višnjevo zrno)	1·3— 1·5	11·2	530— 560	150— 175	Kakor št. 2.
Za močne trocevke:	6	Ekspres 360 8·1/72 Brennecke	Collath z bakrenim plaščem	brezdimni št. 3 (črne ploščice)	2·9	9·8	620	190	Za srnjaka, gamsa in jelena. (Patrona št. 7 za jelena manj uporabna).
	7	360— 8— 57	z nikljastim plaščem	brezdimni št. 3 (črne ploščice)	2·7	12·5	550	185	
	8	360— 8— 58 ¹ / ₂ S & S	z nikljastim plaščem	brezdimni št. 3 (črne ploščice)	2·9— 3·2	12·5	580 620	200— 220	
	9	Ekspres 360 9·3/72 D	Collath z bakrenim plaščem	brezdimni št. 3 (črne ploščice)	2·9	13	600	210	
	10	6·5— 58 ¹ / ₂ S & S	z nikljastim plaščem	brezdimni št. 5 (M 92) (sive skled.)	1·9 2·1	7·5	685	175	
Le za posebno močnetrocev.	11	Ekspres 360 9·3/82 Nimrod	Collath z bakrenim plaščem	brezdimni št. 3	3·3— 3·6	13	640— 660	260— 280	Za vso srednjeevropsko divjačino.
	12	8 mm Mannlicher M 93	z jeklenim plaščem	brezdimni št. 3	2·8— 3·0	15·5	600— 640	280— 325	Istotako; posebno uporabna za težko zverjad (medveda, merjasca itd.)
	13	7mm Mauser (z robom) M 93	z jeklenim plaščem	brezdimni št. 3	2·6— 2·9	11·2	680— 730	270 300	Istotako; vsled velike hitrosti krogle in ravnega leta posebno za velike distance.
Za specialne (posebno lahke) troc.	15	5·6 mm 22/35 ¹ / ₂ Winchester-Central	z bakrenim plaščem	brezdimni št. 4	0·45	2·6	670	58	Za malo divjačino, posebno škodljivce, ujede, kakor tudi za divjo perotnino.
	16	6·5— 48 (G. Roth.)	z nikljastim plaščem	brezdimni št. 5 (M 92)	1·2— 1·6	6·0	550— 600	80— 110	Za škodljivo divjačino večje vrste (lisice, mačke, pse), s popolnim plaščem za perutnino.

obče za srnjaka, le toli običajne patrone št. 1, žalibog skoraj univerzalne za tovarniško izdelane trocevke, ni nikakor priporočati.

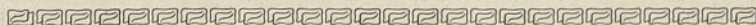
Z novim brezdimnim smodnikom št. 3 (višnjevo zrno) smo, hvala Hubertu, rešeni tega skazka in prirejamo lahko tudi patrone, ki sem jih omenil zgoraj, tako da vrlo zadostujejo navadnemu lovcu, ki mu je najmočnejši plen za kroglo — srnjak. (Glede basanja patron glej članek o tem v 1. letniku „Lovca“.)

Drugi oddelek (št. 6—10) obsega najbolj priporočne patrone močnejše vrste — ki so uporabne za srnjaka, gamsa in jelena — basane z novim brezdimnim smodnikom šte. 3 (črne ploščice). Te patrone so dosedaj basali s smodnikom M 92 (brezdimni št. 5), ki pa v večjih kalibrnih (93 mm) ni izgoreval pravilno. Nekateri puškarji so nabijali osobito patroni šte. 7 in 8 celo z brezdimnim smodnikom št. 2 (sivorjave skledice). Ta smodnik je popolnoma neporaben za to svrhu. Brezdimni smodnik št. 3 daje krogla mnogo večjo hitrost (550—620 m) in zatorej tudi večjo moč kakor dosedanji smodnik; tlak smodnikovih plinov pa ni nikakor višji, deloma celo nižji kakor pri dosedanjem nabijanju.

Patrone št. 6—9 so univerzalne patrone lovcu, ki ima priliko streljati divjačino do jelena; sposobne so za vsako trocevko boljšega, to je dovolj močnega dela. Trocevke te vrste naj imajo zaklep: dvojni Scott, Greener ali angleški ekscenter; vsi deli zaklepa naj bodo primerno močni, posebno oprijemki na spodnji strani cevi naj bodo masivni in za las natančno vdeleni v zagozde zaklepove. Cev za kroglo je preizkusiti za brezdimni smodnik. Ureditve vijal (Drall) je pri kroglah z bakrenim plaščem (Collath) ista, kakor za navadni smodnik in svinčeno (legir.) kroglo, četudi jih streljajo z brezdimnim smodnikom. Kdor ima torej še tako trocevko, pa bi rad streljal s patrono št. 6 ali št. 9, naj jo da zanesljivemu puškarju, da jo glede vizirnih sestavin uredi za novo nabito patrono.

Lovec, ki si hoče nabaviti specialno trocevko za vodno perutnino, divjega petelina itd. vzemi izjemoma za šibre kaliber 12 cevi najmanj 74 cm dolge in za risano cev patrono št. 10 tabele — 6.5 mm 58 $\frac{1}{2}$ S & S ali št. 16—6.5—48 Roth, ki sta s popolnim plaščem najboljše za streljanje perutnine. Z $\frac{2}{3}$ -plaščem zadostuje patrona št. 10 tudi še za srnjaka, za večjo in močnejšo divjačino ni zadostna. (Glej tudi odgovor na vprašanje v št. 1 Lovca II. letnik.) (Konec prih.)

Ponatisi ali posnetki brez navedbe vira niso dovoljeni.

Iz lovskega oprtnika

Dne 13. maja 1911 je preminul na Vrhniki gosp. **Karel Jelovšek**, c. kr. dvorni dobavitelj, tovarnar, veleposestnik itd. Rajnik je bil vnet lovec in zvest član „Slovenskega lovskega društva“ od prvega početka dalje. — Zadnji lovski pozdrav! S. L. D.

Dne 3. maja t. l. je zatisnil na veke oči znani ljubljanski Nimrod g. **Fr. M. Regorschek**, trgovec in posestnik v Ljubljani. „Kranjsko društvo za varstvo lova“ izgubi ž njim delavnega člana, stara garda ljubljanskih Nimrodov pa nepozabnega lovskega tovariša.

Dne 24. aprila t. l. sem ustrelil v revirju lovskega društva v Danskem v „Glinski rebri“ lepega petelina. — Petelini v naših gozdih pojo letos prav živahno in je pričakovati, da bode lovska sreča tudi drugim lovcem mila. *Milan Lah.*

V **Postojni** se je posrečilo gg. geom. Navratilu in Ivanu Inocentu, ustreliti dva divja lepa petelina. Petelini so bili v naših gozdih dosedaj prav redki. Prvi petelin sploh je padel v našem lovu lani, letos pa sta padla dosedaj že dva, in upam, da bode ta sreča mila tudi še kakemu drugemu članu lovskega društva „Hubertus“ v Postojni. Kakor se čuje, pojo letos pri nas petelini prav živahno in, kdor se potruži, bo imel gotovo uspeh. V letošnji seziji je padel prvi petelin dne 26. aprila in je tehtal 4:20 kg, drugi pa 27. aprila in je tehtal 4:10 kg.

Lovski pozdrav!

Ivan Inocente.

K lovski terminologiji slovenski. Naši lovci petelinariji razločujejo pri petelinem petju tri dele: klepanje (das Knappen), cmok (Hauptschlag) in pa „škripanje“ (das Schleifen). Izraz „brušenje“ se mi zdi prisiljena prestava nemške besede „schleifen“. Od kmečkih lovcev je nisem še slišal, pač pa rabijo skoraj vsi izraz „žlajf“ (der Schleifer) in „škripanje“ (das Schleifen). Ravno tako tudi nikdar še nisem slišal besede „udarec“, ki jo rabi g. Plesničar, ampak vedno le „cmok“, in mislim, da se nam tega onomatopoičnega izraza ni treba braniti. Za nemško besedo „Überschlag“, ki znači prav hitro ponavljajoče se dva-, tri- do štirikratno klepanje pred cmokom, tudi nisem še slišal nobenega izraza. Morda se tudi k temu oglasi kak lovec-jezikoslovec.

Dr. H. S.

Petelini. Tudi jaz sem iz lastne izkušnje popolnoma prepričan, da je petelin sicer absolutno gluh, da pa oprezno gleda in da vodi prav izvrstno, kakor trdita gospoda Hanzlowsky in dr. Jeločnik. Tudi trdijo nekateri, da petelin o vo ha lovca, ki se mu približa. Nimam o tem nobene izkušnje. Rad bi vedel, kaj menijo o tem naši izkušeni petelinariji.

Dr. H. S.

Dne 7. maja je ustrelil nadobudni 12 letni sin logarja Stepica v Višnji gori kanjo, ko je ravno hotela vzeti piščanca z dvorišča. Radi nedostajanja prostora prinese prihodnji „Lovec“ obširnejše poročilo.

Dr. J. P.

Ulovil sem 20. aprila t. l. vidro, ki je tehtala 8 kg. Posrečilo se mi je precej prvi večer. Lovski pozdrav!

Pudob, 5. maja 1911.

Ivan Krašovec, ribič, Stari Trg pri Rakeku.

Kako je kraguljček ulovil vrabca, jaz pa obadva. Pred par leti sem šel v V. mimo sosedove hiše in videl, kako se je zapodil kraguljček „ptičar“ v bližnji grm na vrtu med četo vrabcev. Pogledal sem čez ograjo za njim. Takoj sem čul grozen krik in vik vrabcev; na tleh je mali kragulj tlačil vrabca. Hoteč pomagati kraguljčku, sem se potrudil kar najhitreje čez ograjo na vrt. Komaj sem preskočil ograjo, že je odletel kraguljček s plenom in sedel kakih 10 korakov dalje na zelo strmo stezo, ki drži proti vodi. Skočil sem za njim in z desno nogo pohodil roparja in njegov plen; vrabec je še nekoliko minut živel, ropar pa je bil takoj mrtev. Sam nisem vedel, zakaj se kraguljček ni takoj dvignil z vrabcem, ko ga je že držal. Ko sem pa kraguljčka ogledal bliže, sem zapazil, da mu manjka desna noga. Bila mu je najbrže odstreljena; rana še ni bila stara, vendar pa že dobro zaceljena. Roparček je tedaj ujel vrabca le z levo nogo, in zato ga ni mogel takoj dobro poprijeti, da bi odletel z njim. Ko sem ga prepodil, sedel je, boječ se za svoj plen, vdruživ na tla, da bi bolje prijel svoj plen. Lovski nazdar!

I. Rozman.

Vodomec, na Štajerskem imenovan tudi ledenar, se klati povsod, koder se more preživeti dobro ali pa tudi slabo. Najdemo ga na bregih veletokov, rek, jezer, ribnikov, potokov, celo na robih močvirja, če se le v njem izprehaja kaj rib in ribic. Najrajši se pa naseli ob čisti, mrzli in nepregloboki vodi, kjer so bregovi obrastli z grmovjem in z manjšimi drevesi. Tako sem ga našel ob gorenjem toku Dravinje, ki teče jako hitro in je čista ko ribje oko. Tam se nahajajo samo postrvi, le redko zagledaš kako mreno (*Barbus fluviatilis*), še redkeje kakšno navadno belico. Opazoval sem ga pa tudi ob Dravi, kjer se pretaka poleti kalna voda, da je težko zagledati ribico. Takrat jo zaradi hrane menda potegne v pritoke, ker poleti le redko ali nikdar ne pride človeku pred oči. Živi se z majhnimi ribami, ribjo zalego, drobnimi raki, vodnimi polži in vodnimi ličinkami, pijavkami in z vodnimi žužki, zlasti s kačjimi pastirji in vodnimi stenicami. Vendar mu diše najbolj ribice, ikre in raki. Pozimi pa lovi samo ribice in je ribarstvu škodljiv. Opazujemo ga lahko sedečega na kamenu, štoru ali vodoravni vejici komaj meter nad gladino tolmana, kjer gleda nepremično v vodo in preži na plen. Sicer je pa ta ptica precej redka in vsaka dvojica ima svoj poseben okraj. Če se priklati tujec, ga domačin nažene glasno kričeč in letaje komaj meter nad vodno gladino. Vodomec je bolj klatež kakor selilec. Po avgustu in septembru se seli k vodam, ki ne zamrznejo popolnoma. Vrača se pa marca ali aprila in gnezdi sredi aprila ali maja. Kadar dolgo dežuje in so vode kalne, tedaj strada, ker ne vidi ribic. Tedaj mora biti zadovoljen z žuželkami ali pa poiskati potokov s čisto vodo. Tudi zima ga spravi v hudo zadrego. Tedaj ga nahajamo na krajih, kjer ni ledu. Vodomec je precej redka in lepa ptica, biser naših potokov in rek. Kjer ni mnogo ribarstva, ne povzroči posebne škode in je vreden varstva. Kjer se pa pečajo z umnim ribarstvom in je pričakovati škode, ga lahko prepodimo s streljo v zrak.

Pripomnim še, da ledenar figurira med ptiči, katere sme na Štajerskem po lovskem zakonu z dne 21. sept. 1906 v lovišču loviti in streljati lovski upravičenec, lovsko osebje in tudi vsak drugi, ki ima pismeno dovoljenje lovskega upravičenca. Lovski nazdar!

Limbuš pri Mariboru ob Dravi.

Anton Godec.

Zajec samomorilec. Lani meseca decembra je naredil tukajšnji zakupnik lova, gosp. Jesih, malo gonjo na zajce. Povabljen sem bil tudi jaz. Ko stojim tako na svojem stojišču, zaslišim naenkrat gonjo psov. Pripravim se hitro za strel in zagledam že v tem hipu zajca, tekočega v najhujšem diru proti meni. Kakih 80 korakov pred menoj se zaleti z vso silo v smrekovo deblo in odleti nazaj. Hitro

grem tja ter vidim zajca z visečimi očmi ležati mrtvega poleg debla. Ker pa pri njem ni bilo dobiti nikakega pisma, ki bi pričalo o vzrokih njegovega samomora, se usojam vprašati cenjene gospode lovce, če je kdo že videl takega junaka bedaka. Ali je tudi med zajci razširjena samomorilna ideja, ali je bil to le nesrečen primerek? — Lovski pozdrav!

Joža Zevnik.

Zajec — vesel umetnik. A. C. piše v „Francoskem lovcu“ (Le Chasseur Français): Gosp. Monier, posestnik kavarne „Café de Strasbourg“ v Nantu (Nantes), bivši viničar in velik lovec, ima zajca, ki ga je ujel lani ob otvoritvi jesenskega lova njegov pes Tom. Zrejen s sesaljko, zauživa zdaj zajec vsako hrano in živi v kuhinji prost v jako dobrem tovarištvu s psom in mačkom. Najbolj čudna ob vsem tem je gotovo njegova dresura: mladi zajec pleše in bobna na tambourin (boben s kraguljci). To je že drugi zajec, ki ga je dresiral g. Monier. Mnogo ljudi prihaja v „Café de Strasbourg“ občudovat bobnanje in kretanje tega veselega kapucina (de ce joyeux capucin).

Rado Murnik.

Volkovi na Notranjskem. Iz zasebnega pisma gozdarja g. M. Fischerja na Mašunu posnamemo, da so ustrelili v Šneperskih gozdih preteklo zimo 6 volkov, prej pa 2; v 14 mesecih torej skupaj 8 volkov; dva se pa še vedno klatita po tamkajšnjih loviščih. Lehko si mislimo, koliko škode so naredili ti požeruhi, posebno, koliko so raztrgali srn, preden jih je dohitela zaslužena usoda.

Dr. J. P.

Volkulja v Trstu. Gospod urednik! Čitajočemu članek gosp. Bučarja o volku, mi je prišla na misel zgodba iz preteklih dnij. Naj jo tukaj povem:

Leta 1868. je ujel gozdni čuvaj Ivan Švigelj iz Senožeč približno 4 tedne staro volkuljo v gozdu Lozi ter donesel tedanjemu senožeškemu županu. Spravil jo je na varen kraj ter ji ponujal mleka, drugih jedij in vode. Ali zver ni hotela nič jesti ne piti, marveč se je postavila v kotu na sprednjih nogah z zadnjim životom kvišku ter gledala plaho. Ker ni ne jedla ne pila 2 dni ničesar, je poklical župan kovača Ivana Levca p. d. „Kovelo“. Ta mož se je rad bavil z zverino. Župan mu je ponudil volkuljo. Kovala je bil s ponudbo zadovoljen in dejal, da jo ponese v Trst svoji sestri, ki ima velik obzidan vrt. Kovala se je odpravil nemudoma z volkuljo v košari proti Trstu. V Bazovici pred Trstom ga je vprašal financar, kaj ima v košari. Mož je odgovoril, da ima volkuljo, ki jo je ujel pred Bazovico. Financar mu je svetoval, naj nese zverino na magistrat v Trstu, kjer dobi zanjo 10 gold. 50 kr. Pred Trstom ga je vprašal tudi mitničar, kaj ima v košari, in mu je svetoval kakor oni v Bazovici. Ko je tržaška mularija zvedela, da nosi mož volkuljo v košari, se je gnetla okoli njega ter vpila: „Avevo un lupo nel cesta“. Kovelu je razburilo kričavo spremstvo. Vedel je, da na Kranjskem ne dobi več talije za nevarno zverino. Ni se mogel odločiti, ali naj nese zver sestri, ali na magistrat. Toda zmagali so goldinarji in vlekli Kovelu z volkuljo v košari k mestni gosposki. Ko je tam pokazal volkuljo, so se gnetli uradniki okoli njega ter ga povpraševali, kje da je dobil zver. Akotudi se je tresel od strahu, je venomer trdil, da jo je ujel onkraj Bazovice, medpotoma proti Trstu na cesti, kjer so šli še drugi trije mladiči za starko; ta pa da ni mogla čez zid tikoma ceste. Dali so mu mapo od Bazovice, da naj pokaže, kje da je uhvatil volkuljo. On je pa trdil, da o mapi ne razume ničesar. Ker je bilo opoldne, so mu rekli, naj pusti zver tam ter naj pride popoldne ob dveh in naj prinese bollo (kolek) za 7 kr, da dobi 10 gold. 50 kr, če lovec-veščak pripozna zver za volkuljo.

Kovala je ugibal, ali bi jo odrinil proti domu ali bi šel na magistrat. A zopet so zmagali novci, akotudi se je bal, da bi medtem na magistratu zvedeli, odkod je volkulja. Kupil je kolek in šel, seveda v strahu, ob dveh na magistrat.

Spremljal ga je sluga skozi več vrat po hodnikih in ga gledal osorno. Naposled sta šla skozi železno omrežena vrata in sluga jih je zaprl za seboj. Kovala se je tresel po vsem životu in se bal, da je v pasti. Rad bi bil ušel, pa se ni upal skozi toliko vrat. V tej hudi stiski ga je poklical drug sluga iz drugih vrat. Še vedno je blodilo Kovelu po glavi, da bi pobegnil. Na migljaj sluge je stopil v sobo, kjer ga je vprašal gospod za „bollo“. To in pa njemu namenjena svota na mizi ga je pomirila. Ker ni znal pisati, je podkrižal pobotnico, ter spravil novce v žep. Sluga ga je spremil do veže in Kovala se je požuril domov. Doma je povedal vse o prodani volkulji, ter dal gozdnemu čuvaju Šviglju 1 gld. Ponesrečil se je Kovala kot nabijač topičev na taborju na Kalcu l. 1869; potem je vedno bo-lehal in par let nato umrl.

Tržaški časniki so razglasili vse o ujeti volkulji in o treh mladičih, ki se še klatijo s starko po tržaški okolici. Tržaški lovci so vprizorili z mnogobrojnimi gonjači dvodneven lov na volčjo družino. Dobili niso seveda nobene dlake. Kovala se je ves čas strahovito bal, da pride zanj neprijetna resnica na dan. Ljudje pa, ki so v časnikih brali o tem lovu in vedeli, odkod je prišla volkulja, so se pristrčno smejali Tržačanom.

Senožeče, aprila 1911.

Josip Zelen.

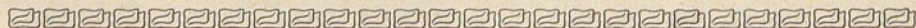
»**Lovec**« navaja v 4. letošnji številki na 63. strani izraz „slepo črevo“ za tisti del črev, ki ga Nemci imenujejo Blinddarm. — Slepo črevo in slepič se dosledno rabi po naših časopisih, pa je le dosloven prevod nemške besede. Med narodom, ki mu nemščina ni znana, sem ta del črev slišal imenovati o bračilnico. To je pristno domače in značilno ime.

F. Štupar.

Nekaj o žilavosti male podlasice. (Das kleine Wiesel., L. Foetorius, vulgaris.) Šel sem pred par leti z večjo lovsko družbo na lov. Ko smo se začeli pomikati bolj in bolj proti gozdom, sem zagledal v daljavi kakih 50—60 korakov podlasico, tekočo preko travnika proti njivam. Pomerim, pok! in mala živalca je obležalo takoj. Dobila je šibro v desno stegno. Ko smo si ogledovali živalco, se je ni upal nobeden prijeti z roko. Ker je zopet začela kazati zobe, sem ji stopil na glavo ter jo tiščal na precej mehkem travniku v zemljo, da se je glava vsa pogreznila pod podplatom*). Po dobrih 2 minutah sem mislil, da je živalca že mrtva; dvignem nogo in mala roparica začne počasi migati in dvigati glavo. Prijeti je še ni bilo varno. Naenkrat zavpijejo vsi z veselim krikom: „Ušla bo ušla! Pritisni, pritisni! Drži, drži, udari!“ Ali vse je bilo prepozno. Začela se je prava gonja. Jaz sem ji bil vedno za petami. Iskala je luknje. Tekli smo po repni njivi. Nekateri so mi merili z nabito puško pod noge. (Skrajna, neodpustna lahkomi-selnost! *Urednik.*) Res sem bil v nevarnosti, da mi kdo odstreli nogo. Kričali so: „Beži, pusti, jaz bom streljal.“ Enemu se je živalca parkrat obesila za hlačni rob in bil je vesel, da se je je mogel še otresti, preden ga je ugriznila. Vsi priskačemo do visokega prosa in podlasica nam je izginila za vedno.

(Dasi nismo posebni prijatelji podlasticam, jim vendar privoščimo iz vsega srca, ako uteko takim „lovcem“, ki **mučijo** živali s podplati. *Ured.*)

*) Ali se to spodobi pravemu lovcu? *Ured.*

L I S T E K

Paradni lovec Rekordavzar.

Spisal Rado Murnik.

(Dalje.)

Prejšnja. **Kratkorepnik** (na smreki).

Jeruš (si briše potno čelo). Hvala Bogu, da sva gori! (Upihne svetilnico.)

Rekordavzar (zlezè Jerušu s hrbta). Oh, pa res — kako se mora mučiti človek za piškavi rekord! Počivajva nekoliko! Skrajno brezobzirni so divji petelini, da pojo tako na visokem. Saj bi opravili tudi v nižavi! Kako bi bilo ugodno, če bi vozile po hribih žične železnice. Oh, še daleč smo zadaj v kulturi! Prihodnjič vzamem še dva moža s sabo, da bosta nosila sofo za mano.

Jeruš. Bilo bi jako koristno in pametno. Škoda tudi, da nimam ne sedla ne stremenov. Mnogo laglje bi jahali nad petelina, gospod!

Kratkorepnik (poje).

Pod okence pridem,
zaukam na glas: Juhu!
Oh, ljubca, odpiraj,
ko zunaj je mraz, juhu!
Diridirajsom, blü, diridajsom, blü,
diridirajsasa — cmok!

Rekordavzar. Presneto je vesel in korajžen!

Jeruš (pije).

Rekordavzar (zajaha zopet Jeruša). Jeruš, dam ti še petak.

Jeruš. Še petak? Potem pa že. (Naskakuje z Rekordavzarjem na hrbtu.)

Rekordavzar (zleze zopet na tla). Čisto blizu sva.

Jeruš (mu nabije trocevko). Streljajte!

Rekordavzar. Zdaj ga pa ne vidim. Preveč je še tema.

Jeruš (mu nameri puško). Sprožite pa menda vendar sami?

Rekordavzar. Sam, kajpa! (Poklekne za deblom na parfimirani žepni robec.)

Kratkorepnik (pleše in škriplje).

Odpiraj, dečla, kamrico,
 oj kamrico, oj kamrico!
 Trádirididam, tralala, tralala!
 Holadijaho, hopsasa, hopsasa!
 Žžzn, žžzn . . .

Rekordavzar (sproži). Zadel sem. Že pada. Juhu! Živio rekord!

Kratkorepnik (umira). Moja zadnja beseda bodi Kok —

Jeruš (pobere in prinese petelina). Gospod, majhen je, majhen. (Vzdigne klečečega Rekordavzarja.) Tisti trafikant z viržinkami je bil vse drugačen. Stari pretepač naju je poslal v prvi april!

Rekordavzar. Vseeno. Petelin je petelin. Zatisnil je svoje kurje oči.

Jeruš (zatakne Rekordavzarju smrekovo vejico za klobuk, petelinu pa drugo v kljun). Čestitam, gospod! Tamle poje pa še eden!

Rekordavzar. Predaleč je. Truden sem in zaspan. Nesi me še do ceste, Jeruš! Za svoj trud dobiš vsega skupaj štirideset kron. Ako te vpraša moja gospa, pa reci, da sem ti dal samo deset kronic, veš? Ti poneseš mene, jaz pa petelina in leščerbo, da boš stopal laglje! Nosi mi tudi mojo trocevko, saj je tako lahka kakor moje gospe parasol. V lovski koči mi okrtači obleko, osnaži čevlje in skuhaj zajtrk. Čuj in pazi, da nama nihče nič ne ukrade! Jaz pa bom malo spal, zakaj naporen in težaven je lov na divjega petelina. Dobro, da imam dovolj zaherlina s sabo; bolhe v bajti so tako velike in debele kakor pikapolonice!

Jeruš. Dober zrak je pri nas; zato so živalce tako krepke in zdrave. Menda so posebno žlahtne sorte.

Rekordavzar (mu zleze na hrbet). Bistahor!

Kokica. Praskulja.

Kokica (silno razburjena). Ah, padel je moj Kratkorepnik! Odnosla sta ga neusmiljena lovca. (Se joka.)

Praskulja (prihiti koketno izpodrecana izza grma). O ti reva ob-jokana! Kondoliram! Kako se mi smiliš, mala moja!

Kokica. Kratkorepnik ni imel nobenega cifa svojega, jaz pa tudi nobene dote. In vendar sva se ljubila tako srečno! Danes bi bila najina svatba tam pod smrekjo. (Ihti.)

Praskulja. Da, to je prava ljubezen, ako se vzameta dva, ki nimata — vsak na polovico — ničesar.

Kokica. Kako lepo je znal peti moj sladki Kratkorepnik! Stari babjek Velekljun pa kruli kakor izrabljen gramofon. Ne marala bi ga, akotudi bi priletel v zlatem aeroplanu pome! Ah, Kratkorepnikov nebeški tenor! Moj ljubček je lepše klepal in škripal nego sama Maria Felicita Garcia-Malibranova, najboljša pevká na svetu. Hvaliti ga smem, kakor je hvalil

Börne imenovano špansko umetnico: Tako pojo bogovi... Le angeli se jokajo tako milo, se laskajo tako ljubko, se smehljajo tako veselo, prosijo tako ganljivo. Kratkorepnik ni popeval samo s kljunom, temveč tudi s perotmi, s krepeljci in z repkom, pel je še, ko je molčal. In Malibranova je dobivala vsak večer po tritisoč frankov in za beneficije po petindvajsettisoč frankov -- Kratkorepnik pa je pel brez gaže, samo meni na čast!

Praskulja (zase). Se ji že meša, mladi prismodi!

Kokica. Ne veseli me več življenje. Nočem, da bi me brutaliziral antipatični, napol invalidni dedec Velekljun. Kaj mi je storiti? Rada bi se nastavila lovcu in delila usodo Kratkorepnikovo. Pa kaj, ko imamo divje kure več en lovopust!

Praskulja. Da sem na tvojem mestu, bi šla k Ostrozobu, k praktičnemu lisjaku. Mož je učen in dober: rešil je marsikoga vseh skrbi in bolečin. Le kar k njemu! Ostrozob je predsednik dobrodelnega društva, ki preskrbuje siromakom zastoj grob in pogreb! Teci k njemu!

Kokica. Hvala, ljuba teta! Takoj se priporočim Ostrozobu, samo da me ne dobi zoprni Velekljun. Imejte se dobro na tem svetu! Ah, Kratkorepnik!

(Konec prih.)

R I B A R S T V O

Športna voda.

Prof. Franke.

(Konec.)

Vrednost športne vode je odvisna od oblike, od ribjih vrst, njih množine, od velikosti rib, pa tudi od drugih razmer. Pristopnost kraja ob vodi zviša vrednost in jo dvigne tudi neprimerno. L. 1895. se za Sočo ni zmenil še noben športnik — kakor še zdaj za Krko ne. Lovil sem nad Bovcem, okoli Žage, dalje v Idriščici poljubno in hvaležni so mi bili opravičeni, da sem jim prepuščal ujete ribe. Proga Soče od izvira blizu do Kobarida in vsi dotoki so bili v zakupu za letnih 80 K. Pa zdaj? Pravkar imenovano progo oskrbuje lastnik, c. kr. erár, sam in izvažá ujete ribe žive večinoma na Dunaj. Izdaja licence za ribolov skozi teden, mesec dnij ali za celo sezono tako, da smeš ujeti za vsako plačano krono po tri postrvi ali lipane. Oddati pa jih moraš gospodarju žive; s sabo moraš jemati in plačevati tudi spremljevalca, ki te nadzoruje. Ko sem prišel 1893. v Učakovce ob Kolpi, uro hoda

nad Vinicami, mi je pravil mlinar, da pošlje, kadar ujame 4—5 sulcev, svojo hčer v Črnomelj, da jih tam razda gospodom, ter dobi za nje več za protidarila, kakor če bi jih prodajal. V bližji in daljni okolici Dunaja, v pristopnem okolišču mnogo obiskanih letovišč in prezimovališč (Meran) so športne postrvske vode domalega vse v „gotovih rokah“, ne pridejo več v zakup in so odvzete tudi licencam.

Imenitne športne vode so: Soča od izvira do Podgore; Idrijsčica; vsa naša Sava (v Österr. Fischerei-Zeitung od 15. jan. 1911 orgla športnik Argus visoko hvalo Bohinjski Savi in njenim sulcem; vendar je Sava od Save do Zagorja, od Kranja do Medvod glede sulcev „še vse kaj več“ po cenitvi pasijoniranih sulčarjev) razen ozko urejene proge in vsi njeni gorski dotoki; zgornja Krka in Kolpa. Ljubljana je od Gradašnice do izliva izborna športna voda. Od Prul do Vrhniškega mostu je pa pravi tipični zgled nešportne proge, dasi ima vse ribovje, kakršno se nahaja pod Prulami, in poleg tega še ščuke. Povsod je gladina široka in enaka, ob mali vodi teče tako leno, da ne vidiš, kam se premika; ob veliki vodi se pretaka bolje, pa tudi docela enakomerno, da ni slutiti, kje je bolj ali manj globoka, ali si nad jamo, globoko 8 metrov ali samo 3 ali tudi manj. Nikjer ni nobenega znaka, da bi sodil, kje stoji kaka riba. Klin in ščuka rada stoji pod grmom, ne čaka pa, da bi ji pripeljal vado. V čisti vodi ribi ne moreš prikriti sleparije, v kalni pa ne najde vade. Na Barju je najboljša športna vada brezuspešna.

Šport ni vplival le na povzdigo in izboljšanje, na razširitev in popularnost ribolova, ampak tudi na ribogojstvo, na umetno pospeševanje gojitve plemenitih rib, zlasti postrvij in sulcev, in tako pomagal dvigati vrednost športnih voda. Ti vrsti živita pretežno v progah športne kakovosti; čim bolj je voda obljudena, tem više jo ceni športnik in se zanima tudi za ribogojstvo. Tudi je v korist imetniku ribolovne pravice, da privabi dobro plačujočih športnikov. S ceno športnih voda je rasla tudi cena športnih rib, zlasti postrvij. Izplača se, gojiti in varovati jih, ne samo zaradi športnikov, temveč tudi zato, ker so dragoceno blago, za katero je ob gotovem času in v gotovih krajih več vprašanja kakor ponudbe. Zahteve naraščajo še vedno, produkcija se pa celotno krči z razširjanjem in pridobivanjem sodobne veleindustrije, tudi z uporabo vodnih sil.

Večina športnih voda vpliva tudi na krajevno obrazovanje in povečuje slikovitost in krasoto doline in spada med one privlačne sile, ki vabijo letoviščarje in turiste.

Športna voda je tedaj mnogo vredna. V ugodnem kraju in ob pravi strokovni porabi se izplača kapital za najskrbnejše oprave. Kranjci imajo ob poletni tujski sezoni prav blizu v gorenjskem kotu

jako dober trg za plemenite ribe. Lani je bilo kljub neugodnemu vremenu dovolj tujcev pa premalo rib. Poleti se vsuje tok izletnikov v gore, v Alpe; gorski zrak, gorske vode, gorske ribe, že ti zvoki sami sprožijo v fantaziji ravnincev poseben čar. Naše vode in Soča so pa na jugu Alp zadnje postojanke za produkcijo sedaj tako čislaneга blaga: Korana in Plitvička jezera in bosanski toki so predaleč in nimajo še potrebnega brzega prometa za prevažanje živih rib. Kranjska produkcija bi mogla povoljno oskrbovati gorenjski kot, pa dosedaj se še ni dalo sprožiti. Za Bad Gastein je na Koroškem uvedel trgovino tujec, morda čakajo takega tudi naše postrvi. Odkar je stekla Turska železnica, preskrbuje Meran ribogojec v Redlzipfu (blizu Gmundna), zdaj izvažata tja vso svojo produkcijo, tudi lipane, seveda žive. Kako jih more dovažati žive, o tem morda drugikrat.

Iz ribarske mreže.

Onesnažba Save. Občina Brežice je dvignila pritožbo, da radi onesnaževanja vode iz premogokopov in industrijskih podjetij ob Savi in Savinji pesek in svišč ali sipa ni za stavbinsko porabo in da trpi ta občina in posavski okoliš zato in iz drugih vzrokov izdatno škodo. Pritožbi so se pridružili kmetovalci, ki so ob suši prisiljeni, napajati živino v umazani vodi Save, in ribarski interesenti. C. kr. glavarstvo v Celju je na pritožbo razpisalo obravnavo v Zagorju na dan 18. maja minulega leta. Ker je bila takrat Sava vsled deževja precej velika in motna, so odgodili obravnavo na 23. oktober i. l.

Med poletjem je dr. R. v. Stummer-Traunfels, vseučiliški profesor in tajnik Ribarskega društva za Štajersko*), preiskoval Savski prod in z ozirom na ribarstvo drobno vodno živalstvo, ki tvori temelj ribjemu živežu; omejil je pa preiskavo na Savo in mrtve rokave pri Brežicah. R. v. St. je pri obravnavi, katere se je udeležilo nad 20 gospodov, nastopal kot delegat Rib. društva za Štajersko, poročal, koliko odstotkov drobnega premoga je ugotovil v Savskemrodu, o nižjem živalstvu, ugotovljenem v vodi, o ribarstvu samem je pa sokal govor tako, da bi se zdela škoda na ribah kar mogoče omiljena. Od strani, kateri so ribarske razmere že desetletja znane, se je stvar razpravljala seveda brez vsakega omiljenja.

Sava je bila do navedenega onesnaženja jako ribovita; čimbolj je to naraščalo, tembolj se je krčilo ribovje in leto za letom opešalo do sedanjega stanja, ki je za devet desetink manj vredno; nalovlja se povprečno le ena desetinka one množine rib, katero so dobivali, ko Save še niso kalili premogokopi. Vedno izdatnejši kaliž je segal tudi vedno dalje po Savi doli. Pred 20 leti se je Sava že dokaj očistila do Krškega, zdaj zanaša kaliž do Podsuseda in dalje. Kaliž škoduje ribam neposredno, zlasti zarodu, ker onesnaži in tudi rani škrge vsled ostrih robov premogovih drobcev. Večja je posredna škoda; kaliž lega na tla reke v krajih, kjer je vodni tok milejši, kjer voda zastaja in prav tod so gnezda in prebivališča

*) Za Štajersko ni še ribarskega zakona, ker ga deželni zbor iz naklonjenosti do industrijalcev zavlačuje že čez 20 let, torej tudi ni ribarskega odbora, ki ima na podlagi zakona zastopati ribarske interese.

nižjega vodnega živalstva, tu pada premogov prah in drobnjad na tla in jih krije. Ta tvarina je pa mrtva; na premogu bodisi v debelejših kosih ali v obliki prahu, ne vzrase nič, niti toliko, kakor na skali. Brez rastlinstva pa tudi ni živalstva. Tla, pokrita od vode, so postala v veliki meri nerodovitna in ostajajo taka, ker jih pokrije zopet nerodovitna odeja, kadar jih je splaknila povodenj in odnesla dobre, rodovitne zemlje.

Koncem debate se je Trboveljska premogokopna družba vdala, k malim doneskom drugih industrijalcev doplačati toliko, da se odškoduje ribarstvo z nasajanjem ribjega zaroda. Za tako odškodnino je imel dr. R. v. Stummer svoj predlog že pripravljen in v imenu Štajerskega ribarskega društva izjavil: Štaj. rib. društvo prevzame nalogo, za vsoto 1000 K, ki jih dostavi Trboveljska premogokopna družba, nabaviti prihodnje leto 100.000 sulčjega zaroda, oziroma mladice, in čez 3 leta za nadaljnih 1000 K zopet 100.000 sulčkov za oškodovano Savo. Za nadaljno postopanje naj se počaka uspeh nameravane nasaditve s sulčki. Ker ob teh razmerah ni bilo več pričakovati za ribarstvo, so interesi predlog sprejeli in podpisali protokol obravnave. O izvršbi dr. R. v. Stummerjevega predloga prihodnjic. Zazdaj le toliko, da Kranjski ribarski odbor in komenda nemškega viteškega reda kljub ponovljeni zahtevi pri c. kr. glavarstvu v Celju še do danes nista dobila prepisa protokola, naročenega na lastne troške pri voditelju komisije, ki je prepis tudi obljubil.

F.

Lovski koledar za mesec junij.

Streljati se smejo:

Na Goriškem in v Istri:

Srnjaki.

Na Koroškem:

Jeleni od 24. junija dalje, srnjaki od 16. junija dalje, divji petelin in ruševci.

Na Kranjskem:

Srnjaki, ruševci do 15. junija.

Na Štajerskem:

Jeleni od 25. junija dalje, srnjaki, divji petelini in ruševci do 25. junija.

Opomba. Streljati se smejo seveda tudi štirinogate roparice in ptice ujede.

Ribarski koledar za mesec junij.

V prepovedanem času so:

Na Goriškem:

Krapi, linji (ruske) in račje samice.

Na Koroškem:

Krapi, linji (ruske) in račje samice.

Na Kranjskem:

Krapi, mreine do 15. junija in račje samice.

Na Štajerskem:

Krapi, linji (ruske) in mreina.

Opomba. Za Istro in Trst z okolico ni nikalih ribarskopavnih določb.

Osebe, ki so strigle volno garjevih ovac in koz, morajo osnažiti in razkužiti sebe, svojo obleko in obuvalo, preden strižejo zdrave ovce.

Prestopki tega razglasa, ki stopi v veljavo tisti dan, ko se razglasi v časopisu „Laibacher Zeitung“, se kaznujejo po določilih VIII. odstavka občnega zakona o živinskih kugah.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

V Ljubljani, dne 26. aprila 1911.

Obenem nasvetuje „Slovensko lovsko društvo“ članom, ki pridejo v poštev in ki so opravičeni loviti, da v okuženih pokrajinah kakor tudi v loviščih, ki neposredno meje na te, opuste lovljenje z gonjači, kjer je to mogoče; da zapro prehode divjih koza s primernimi sredstvi, n. pr. da jih preplaše z ovčjim gnojem, in se zabrani prehod divjačine iz okuženih lovišč v dosedaj še neokužena lovišča in nasprotno.

Želeti je, da se neškodljivo odstranijo tudi na lovu ustreljene divje koze (gamsi), ki se spoznajo kot garjeve.

Ker je nadalje znano, da so živali, ki so dobro rejene, proti kugi bolje utrjene, kakor divjačina, ki je slabo rejena, je priporočati, da se v hudem zimskem času skrbi za zadostno prehrano in sicer tako, da se pripravijo skladi sena ali gare za krmo.

Z istega stališča je želeti, da se pogostoma ponove solniki, in sicer že radi tega, ker se ravno s temi napravami zabranjuje raztrosba pršic in se tako izdatno zmanjša nevarnost, da se ne prenese bolezen.

MALA OZNANILA.

Naprodaj ima France Gams iz Zduš pri Kamniku 3 leta starega, izvrstnega braka. Cena zmerna. Psa proda vsled tega, ker jih ima preveč.

Naprodaj sta dva frmača, čiste istrijske pasme, psica in pes, 5 mesecev stara, še ne učena. Cena 60 K. Leopold Berdajs, Sava ob juž. železnici.

Frmače (41) po 8 tednov stare, čistokrvne nemške kratkodlake tigraste pasme, od dobrih starišev, ima naprodaj: Fr. Klemenec, Ljubljana, c. in kr. okrajno dop. poveljstvo št. 17.

Mladiči-frmači, čistokrvne nemške kratkodlake pasme do 5 tednov stari, se bodo oddajali sredi maja po 15 K. Mati je doma na Moravskem, ima zelo dober nos, izborna dresuro in sploh izredno dobre lastnosti. — Vprašanja na I. Rozmana v Ljubljani, Ciril-Metodova ulica 13.

Lovski čuvaj, 45 let star, kat. vere, oženjen, brez otrok, večš vseh strok lova, kmetijstva in gozdarstva, doslužen vojak (artiljerist), trezen in pošten, išče službe. Izvrstna izpričevala. Vprašanja na Franceta Poliča, Maršljava vas, pošta Krška vas, Dolenjsko.

Žive lisice in **jazbece** kupuje Janez Krže, lovec, Gora, Sodražica.

Pogin roparicam!

Najuspešnejše sredstvo za zastrupljanje lisic in drugih roparic, je — **stihnin**. Če ga prav uporabljáš, je uspeh zajamčen. Ta izredno hudi strup kakor tudi **arzenik** in **arzenikovo milo**, ki ga rabijo entomologi, ter vsi drugi v tehnične namene služeči strupi se dobivajo proti izkazu oblastvenega dovoljenja pri

„ADRIJI“

drogeriji in koncesijovirani prodajalnici strupov,
v Ljubljani, Šelenburgova ul. 5.

Dobe se tudi nalašč za lisice prikrojene kroglice!

Pozor, g. lovci!

Priporočam se za
prepariranje in gačenje

divjih petelinov

kakor tudi vseh vrst
živali.

Cene nizke, delo
solidno, izborno!

Viktor Herfort,

preparator in dermoplastik

Stanko Vrazov trg št. 1,

poleg šentpeterskega mostu.

Najstarejša češka trgovina s kožami

F. VLK v PLZNU (Češko)

priporoča najfinejše potovalne in lovske kožuhe, hlače iz
ovčine in iz usnja divjih maček, ter odeje za vozove in sani.

Prezema vsa krznarska dela!

Kupuje vse vrste kožuhočin!

Strojarnica

Vse v največji izberi in po najnižjih cenah!

Barvarnica

Izdajatelj: „Slovensko lovsko društvo“. — Odgovorni urednik: Anton Martinc.
Tisk J. Blasnika nasl. v Ljubljani.

ALBIN SCHWEITZER

preparator in dermoplastik

v LJUBLJANI, Kapitalska ulica šte. 5

se priporoča gg. lovcom

za prepariranje vsakovrstnih živali.

Delo ceno in brez konkurence naravno!

PRIPOROČILA:

Z Vašim delom sem zadovoljen, je prav čedno.
Dr. Iv. Lovrenčič.

Gospodu Albinu Schweitzer-ju v Ljubljani.
S petelinom, ki ste mi ga nagažili, sem zelo zadovoljen.
Ljubljana, 17. marca 1900. Stanko Rudež.

Ludovik Borovnik, puškar v Borovljah (Ferlach)

Priloroča najmoderneje puške
za lov, dvocevke, risanice,
trocevke

Manlicher-repetirke, pripravane
za lov z najboljšim strelnim
učinkom

Manlicher-Schönauer-repetirke. Browning-pištole,
kakor pištole zistem „STEYR“, zrna 6.35 in zrna 7.65
z originalnimi cenami. — Priporoča se tudi za izdelovanje novih
kopit in novih cevi. Popravlja vsakovrstne stare puške po najnižjih cenah.

JOSIP ROJINA LJUBLJANA

Krojačnica za gospode.

Elegantne obleke.

Najnovejši kroj.

Priporoča vsakovrstnih športnih, lovskih oblek in lovskih uniform.

V zalogi najfinejše, angleško, trpežno blago.

Elegantne promenadne obleke in uniforme vseh vrst.

Točna, solidna in hitra postrežba.

Cene zmerne. Postrežba točna.

JULIJA STOR

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 5
poleg Mestne hranilnice.

Največja zaloga moških, ženskih
in otroških črevljev iz najboljših
— tovaren, domačih in tujih. —

Lovcem priporoča pristne
gojserske gorske črevlje.

Pozor g. lovci!

Za nagačanje raznovrstnih živali se priporoča

IVAN ROBIDA

v Ljubljani, Tržaška cesta št. 22.

Fina strokovnjaška izvedba. Najnižje cene. Na
željo odnašam in donašam tudi sam domov; zado-
stuje naročilo z dopisnico.

Viktor Herfort, preparator,
Stanko Vrazov trg 1*

v Ljubljani poleg šentpeterskega mostu
se priporoča za prepariranje vsakovrstnih živali.

Delo solidno in izborno. — Cene nizke.

Mnogo priznanj od različnih zavodov in
lovcev na razpolago.

Fr. Ševčik, puškar

Ljubljana

Židovska ulica št. 8.

Velika zaloga pušk in samokresov najnovejšega sistema,
lastnega izdelka, kakor tudi belgijskih, salskih in čeških
strogo preizkušenih pušk z najboljšim strelnim učinkom. Posebno se priporočajo moje obširno
znane lahke trocevkke s Kruppovimi cevmi in puške brez petelinov za brezdimni smodnik.
Novo! Avtomatične Brovning-puške, kalib. 16 in 12, z neprekosljivim strelnim učinkom.
Avtomatične Brovning- in Steler-pištole. Velika zaloga vseh lovskih potreb-
ščin po najnižjih cenah. Popravila in naročbe se izvršujejo točno in zanesljivo.

Cenovniki na zahtevo zastoj in poštnine prosto.

IV. BONAČ

Knjigoveznica, kartonaža, trgovina papirja

pisarniških potrebščin itd.

Ljubljana, Selenburgova ulica 5.

Vzorci in ceniki papirja na razpolago.